

СПРАВА «ІГОР ШЕВЧЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

CASE OF IGOR SHEVCHENKO v. UKRAINE

Заява № 22737/04

Стислий виклад рішення від 12 січня 2012 року

26 січня 1993 року заявника було збито автомобілем на пішохідному переході.

В результаті цієї події заявникові було завдано тяжких тілесних ушкоджень; у подальшому його було визнано інвалідом.

5 лютого 1993 року слідчим УМВС України в м. Харкові було порушено кримінальну справу щодо водія автомобіля пана К.

У подальшому кримінальна справа чотири рази поверталась судами на додаткове розслідування та тричі закривалась, востаннє – 23 вересня 2004 року у зв'язку зі смертю обвинуваченого пана К.

24 березня 2010 року заявник помер.

Мати заявника висловила бажання підтримувати заяву, подану до Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд), замість нього.

До Європейського суду заявник скаржився за ст. 2, 13 та п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) щодо неефективності та надмірної тривалості кримінального провадження та недостатності пенсії, яка сплачувалась йому після події, для підтримання нормального існування.

Європейський суд визнав порушення статті 2 Конвенції у процесуальному аспекті у зв'язку з незабезпеченням державними органами ефективного розслідування події, внаслідок якої постраждав заявник, оскільки більш як десятирічне розслідування справи завершилось її закриттям у зв'язку зі смертю обвинуваченого, а не прийняттям рішення по суті, і така тривалість не була виправдана ані складністю справи, ані необхідністю проводити слідчі дії, ані поведінкою заявника. Крім того, Європейський суд зазначив, що протягом певних тривалих періодів у справі не проводились ані слідчі дії, ані розгляд справи по суті.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* скаргу за статтею 2 Конвенції щодо неефективного розслідування дорожньо-транспортної пригоди за участю заявника прийнятною, а решту скаргу у заяві – неприйнятними;

2. Постановляє, що мало місце порушення статті 2 Конвенції;

3. *Постановляє, що*

(a) упродовж трьох місяців з дня, коли рішення це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявникові 8000 (вісім тисяч) євро відшкодування моральної шкоди разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись; ця сума має бути конвертована в українські гривні за курсом на день здійснення платежу;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»